

Stasys Zacharovas
POETIKA

Knygute.lt

"Volis" ir "OK" roko grupių gerbėjai jau yra susipažinę su kai kuriais poeto tekstais, skambančiais paskutiniame "Volis" ir visuose autoriniuose "OK" albumuose. Ši knyga suteiks galimybę pilniau susipažinti su įvairiapuse Stasio Zacharovo kūryba.

Poetas kuria tiek lietuvių, tiek ir anglų kalbomis.

"Kadangi poezijos šiais laikais niekas neskaityto – rašiau eilėraščius kaip dainas; tiesa, ne visada gaudavosi – kartais pats nustebdavau, kaip tie žodžiai susidėdavo..."

Stasys Zacharovas

Viršelio nuotrauka - Ramūnė Valančiūtė
Stasio Zacharovo nuotrauka - Marek Sutkowski
Viršelio dizainas - Jevgenij Kučin, Stasys Zacharovas
© Stanislovas Zacharovas, 2011

© Ramūnė Valančiūtė, viršelio nuotrauka, 2011

© Knygute.lt, Elektroninė versija, 2012

Norint čia publikuojamus kūrinius naudoti viešam atlikimui, būtina gauti autoriaus sutikimą.

Vėjo pamesti

Lietumi parašyti,
Lietumi, ant akmens.
Esam čia - gėlių vaikai lietaus šaly.

Lietumi parašyti,
Lietumi, ant akmens.
Nežinau, kaip mes išlikom dar,
Vėjo pamesti.

Mus pasėjo - pamiršo,
Šaldė, mušė kruša.
Augom kelyje, tarp šešėlių,
Vėjo pamesti.

Lietumi parašyti,
Lietumi, ant akmens.
Esam čia - gėlių vaikai lietaus šaly.

Atlantida

Labas,
Aš tave susvajojau
Ir tu man dabar esi.
Drąsi, eini per žarijas,
Bet kur gi yra tavo uostas –
Nuskendusi Atlantida?

Labas,
Niekada negalvoju,
Kad mano sapnas erdvė.

Gėlė
Rudenį miršta
Ir lieka tik degantys skruostai –
Nuskendusi Atlantida.

Negalvok, kad nereikia,
Nesakyk, kad trukdys vėsa,
Mes dar galim nueiti,
Nesvarbu – šviesa ar tamsa,
Būkim rasa.

Sako,
Yra kas skaičiuoja
Sidabro lašus kely...

Gali
Aidą užburti,

Bet spindinti laiko delnuose
Nuskendusī Atlantida.

Laikas akmenis rinkti
Ir laikas pasėti naujus,
Lietus
Viską nuplautų,
Bet tai jau ir mano uostas -
Nuskendusī Atlantida.

Styga

Styga, išsitempusi šūviu,
Nuo mano širdies
Iki Paukščių Tako
Virpa
Ir skuba žuvėdros
Naftoj
 paskandinti
 sparnus.

Vienuolika mėnesių laukimo

Vienuolika mėnesių laukimo,
Vienuolika mėnesių sapnų.

Vienuolika mėnesių
Maldavome likimo,
Kad laivas
Vėl toltų nuo krantų,
Prie krantų artėtų.

Palinkėk mums gero vėjo,
Truputį saulės,
Sėkmės truputi,
Septynių pėdų po kiliu gylio
Ir draugo petys
Šalia kad būtų,
Būtų šalia.

Žiema kelius užšaldė,
Laivas apklotas sapnuos
Matė per jūrą kelionę naują,
Ilgėjos senos įgulos,
O mes jį sapnavom.

Palinkėk mums gero vėjo,
Truputį saulės,
Sėkmės truputį,
Septynių pėdų po kiliu gylio
Ir draugo petys

Šalia kad būtų,
Būtų šalia.

Mus saulė rytoj pažadins,
Vėjas vėl prie laivų sukvis,
Bures įtempis,
Vėl džiaugsimės radę
Dainą skrydžio
Ir dainą vilties -
Mūsų laisvės dainą.

Palinkėk mums gero vėjo,
Truputį saulės,
Sėkmės truputį,
Septynių pėdų po kilių gylio
Ir draugo petys
Šalia kad būtų,
Būtų šalia.

Kai aš sugrįšiu

Bus diena, kai aš išeisiu,
Bus diena, kai aš sugrįšiu.
Vėl dainoj kurioj nors paklysiu,
Vėl keliausiu kažkur su vėju -
leškosiu tavęs.

Mintyse ir stygose.

Dainuojančiu žirgu lietaus
Pro smėlio pilis į pasaką josiu,
Kad vėl nukrist iš dangaus
Į glėbį tavo.

Kur beečiau ir ką bedainuočiau,
Mintys paskęsta tarp tavo akių.
Ir žvilgsnis paskęsta mūsų takuose,
Tik aš vis blaškausi tarp medžių pilkų.

Mintyse ir stygose.

Dainuojančiu žirgu lietaus
Pro smėlio pilis į pasaką josiu,
Kad vėl nukrist iš dangaus
Į glėbį tavo.

Dzen

Žinoki, nėra praeities
Ir nėra ateities -
Yra tiktai aidas.
Yra tik šuolis varlės,
Akmuo nuo pilies,
Kvapas gėlės ir upė,
Bet žuvis vėjo baidos.

Žinoki, tau ranką
Kai nori paduos
Tiktai veidrodžio vaizdas,
O pievos - gimsta erdvėms,
Spindi gėlėms,
Ne visiems
Užtenka jų meilės.

Žinoki, tavo sapnas
Skirtas ne tau,
O tik tam, kad sapnuotum.
Iš upės gimsta krioklys,
Iš pievos pilis.
O jeigu laikas - mirtis,
Savyje sunaikinkime laiką.

Žinoki - jeigu saulė
Ir teka kasdien -
Tai dar nieko nereiškia.

Gali tu eiti greičiau,
Mylėti karščiau -
Rytas išauš,

Bet vis tiek,
Tarp žuvų ir žvaigždžių
Niekada nesusildyti šalčio.

Gatvės muzikantas

Šiandieną nėra lietaus -
Nesudrėks gitara.

Norėčiau būti kitur,
Bet štai manęs ten nėra.

Dainuoju gatvėj dainas -
Jūs skubat savo takais.
Dainas ne savo, ne sau,
Kartais netgi gerai.

Neskubėki, stok, paklausyki,
Gal tai tavo daina.

Ką norėjai - gavai,
O jei kas negerai,-
Pats norėjai, pats norėjai
Būti ten, kur niekad
Niekam nereikės tavęs.
Pats norėjai, pats tikėjai
Nesuradęs nieko
Niekad nieko neprarast.

Ateis žiema ir kas nors
Pakvies kartų šiltai grot,
Antru balsu vakarais
Kur nors ką nors padainuot.

Jūs neužsukt vidun
Šiek tiek sušilt ir prisėst,

Šešėliai jūsu už lango
Kažkur vėl skubės.

Neskubėki, stok, paklausyki,
Gal tai tavo daina.

Ką norėjai - gavai,
O jei kas negerai,-
Pats norėjai, pats norėjai
Būti ten kur niekad
Niekam nereikės tavęs.
Pats norėjai, pats tikėjai
Nesuradęs nieko
Niekad nieko neprarast....